

at gøre tjeneste på et luftfartøj også skal frakendes den, der f. eks. gennem mange mindre forseelser har vist, at han ikke er i besiddelse af den ansvarsbevidsthed, som omgangen med et luftfartøj kræver. Det bemærkes, at reglen på grund af bestemmelsen i stk. 10 finder anvendelse på den, der gør tjeneste i stilling som i § 74 omhandlet.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder den særlige regel om frakendelse på grund af spiritusnydelse. Også her er der tale om en obligatorisk frakendelse svarende til, hvad der gælder efter færdselsloven.

Bestemmelserne i stk. 3-7 svarer nøje til de efter færdselsloven gældende, dog har man med hensyn til retten til midlertidig administrativ inddragelse foretaget den afvigelse, at en midlertidig certifikatinddragelse, når den ikke begrundes med spiritusindtagelse, først kan indbringes for retten, når inddragelsen har været over 3 måneder. Dette begrundes med, at det kan være vanskeligt umiddelbart efter forseelsen at forelægge sagen med de fornødne oplysninger for retten. Hyppigt vil det være nødvendigt at tilvejebringe ret omfattende oplysninger, bl. a. af teknisk art, hvilket imidlertid ikke altid udelukker, at luftfartsvæsenet, på et tidligere tidspunkt kan danne sig et indtryk af, hvorvidt der er grundlag for certifikatinddragelse.

Bestemmelsen i stk. 8 giver administrationen mulighed for, hvor en person er frakendt retten til at føre motordrevet køretøj, at fratage den pågældende retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj, såfremt det strafbare forhold, for hvilket han er dømt, begrundes en nærliggende fare for misbrug af retten til luftfartstjeneste. Det bemærkes i denne forbindelse, at spørgsmålet om frakendelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj i medfør af straffelovens § 79 vil kunne afgøres ved dommen i straffesagen, men at man — også af hensyn til den tiltalte — har fundet det rettest tillige at åbne mulighed for administrativ afgørelse af spørgsmålet.

Det må i øvrigt stå klart, at det forhold, at en person er dømt for at have ført automobil i spirituspåvirket tilstand, ikke uden videre indikerer, at han efter spiritusindtagelse ville påtage sig udførelse af den langt mere komplicerede tjeneste på et luftfartøj eller inden for luftfarten. Der kan derfor ikke være tale om, at tab af førerbevis obligatorisk skal medføre tab af luftfartscertifikat. Derimod vil der kunne foreligge så grove tilfælde af overtrædelse af de gældende regler om motorføreres spiritusindtagelse, at det begrundes inddragelse af luftfartscertifikatet. Spørgsmålet om en sådan inddragelses berettigelse kan indbringes for domstolene. Opmærksomheden henledes på, at reglen også omfatter det tilfælde,

at frakendelse sker på grund af motorkørsel på groft uforsvarlig måde o. lign., men der vil formentlig intet kunne invendes imod, at også sådan frakendelse kan begrunde inddragelse af luftfartscertifikatet.

Reglen i stk. 9 svarer til færdselslovens § 70, stk. 8.

Efter bestemmelsen i stk. 10 finder reglerne for det flyvende personel også anvendelse på det særligt kvalificerede jordpersonel.

Til kapitel 14.

Gennemførelsesbestemmelser.

Til § 151.

Som anført i de indledende bemærkninger til kap. 1 har det været overvejet i loven at foreslå optaget en definition af, hvad der skal forstås ved luftfartøjer. Til denne definition tænkes der knyttet en regel om, at der skulle kunne gøres afvigelser fra loven, for så vidt angår luftfartøjer af særlig art. Af de i bemærkningerne til kap. 1 anførte grunde er det imidlertid ikke fundet praktisk i loven at udforme en definition, idet det skønnes mere hensigtsmæssigt at overlade til ministeren at give definitionen i administrative forskrifter, der lettere end lovbestemmelser vil kunne ændres, såfremt udviklingen nødvendiggør en forandring af definitionen.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at lovens regler kan fraviges, sigter bl. a. til svæveplaner, balloner og fjernstyrede luftfartøjer, men omfatter også andre fartøjer af særlig beskaffenhed. Der vil kunne være anledning til at fravige lovens regler om mærkning og om medførelse af luftfartøjsdokumenter, for så vidt angår svæveplaner, der er bestemt til begrænset svæveflyvning.

Som betingelse for fravigelse af lovens regler er det i bestemmelsen foreskrevet, at der tages fornødent hensyn til luftfartens sikkerhed og til almene interesser i øvrigt.

Loven kan ikke fraviges, for så vidt angår bestemmelser af privatretligt og strafferetligt indhold, og her tænkes særlig på kapitlerne 9, 10, §§ 132-133, § 147 og kap. 13.

§ 151 er formuleret således, at der gives ministeren for offentlige arbejder hjemmel til ikke alene at gøre undtagelse fra lovens regler, men til også at udfærdige særlige forskrifter i form af tillæg til loven, eventuelt som skærpende bestemmelser. Sådanne undtagelser og forskrifter må dog naturligvis